

Sygn. akt: I C 579/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO w SR w Augustowie Bogumiła Malinowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Karolina Szematowicz

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. L.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zadośćuczynienie i częściowe odszkodowanie

I. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. L. kwotę 45.000zł (czterdzieści pięć tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 13.08.2014r. i do dnia 31.12.2015r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. i do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. L. kwotę 8.000zł (osiem tysięcy złotych) tytułem częściowego odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 13.08.2014r. i do dnia 31.12.2015r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. i do dnia zapłaty.

III. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. L. kwotę 6.065,48zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.617zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

IV. Nakazuje pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Augustowie) kwotę 1.650zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od której powód był zwolniony oraz kwotę 2.033,82zł tytułem brakujących wydatków na opinie biegłych.

Sygn. akt: I.Ca. 402/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Joanna Walczuk

Sędziowie: SO Antoni Czeszkiewicz

SO Aneta Ineza Sztukowska

Protokolant sekr. sądowy Wioletta Mierzejewska

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2017 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. L.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

na skutek apelacji pozwanego Towarzystwu (...) S.A. w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 19 września 2017r., sygn. akt I C 579/15

oddala apelację.

SSO Antoni Czeszkiewicz SSO Joanna Walczuk SSO Aneta Ineza Sztukowska

Sygn. akt I C 579/15

UZASADNIENIE

Powód K. L. wystąpił do Sądu Rejonowego w Augustowie przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. z pozwem, z datą wpływu do Sądu w dniu 23.10.2015 r. (k. 2 akt), o zapłatę na jego rzecz kwoty 45.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13.08.2014 r. do dnia zapłaty. Domagał się również zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kwoty 8.000 zł tytułem częściowego odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami liczonym od dnia 13.08.2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, iż w dniu 21 marca 2014 r. o godz. 19:35 doszło do zderzenia samochodów ciężarowych, w wyniku czego powód K. L. został poszkodowany. Sprawca wypadku – J. P. nie ustąpił powodowi pierwszeństwa przejazdu, ponadto kierował samochodem pod wpływem alkoholu, na skutek czego doprowadził do kolizji drogowej. Powód z miejsca zdarzenia został przewieziony karetką na (...) Wojewódzkiego (...) w O., a następnie po 3 dniach przeniesiony został na Oddział (...) Ogólnie tamtejszego szpitala na okres kolejnych 6 dni, gdzie stwierdzono złamanie żuchwy, złamanie trzonu obojczyka, uszkodzenie ścięgien prostowników ręki prawej, zwichnięcie paliczka ręki prawej, stłuczenie głowy, stłuczenie wątroby oraz liczne rany cięte twarzy i czerwieni wargi dolnej. Pomimo, że powód zakończył leczenie stacjonarne, musi wciąż przebywać pod opieką (...) -twarzowej oraz Poradni Urazowo-ortopedycznej. W chwili obecnej powód K. L. przechodzi długotrwałe leczenie oraz leczenie stomatologiczne podjęte na skutek wypadku z dnia 21.03.2014 r., które wiąże się z dużymi kosztami zabiegów, jak również z dojazdami na nie. Powód oprócz urazów zewnętrznych i wewnętrznych spowodowanych przedmiotowym wypadkiem, doznał również wielu cierpień psychicznych – ogromny stres, spowodowany wypadkiem, przebywaniem w szpitalu, leczeniem powypadkowym i rehabilitacją, niepewność powodzenia leczenia i odzyskania pełnej sprawności oraz dolegliwości bólowe, a podczas przejazdu środkami lokomocji powód odczuwa wielki strach, ma również problemy ze snem. Obecnie powód korzysta z opieki specjalistycznej – psychiatrycznej. Ponadto pogorszeniu uległa także sytuacja finansowa powoda, ponieważ został zwolniony z pracy i tym samym pozbawiony środków do życia, z uwagi na długotrwały proces rehabilitacji i nieokreślony czas powrotu do pełnej sprawności pozwalający mu na wykonywanie zawodu kierowcy. Uraz psychiczny jakiego doznał w wyniku przedmiotowego wypadku, negatywnie wpłynął na jego swobodę w prowadzeniu pojazdów, a co za tym idzie niemożność pracy w zawodzie kierowcy. Ze względu na brak dochodów i niemożność samodzielnego utrzymania, powód zamieszkuje razem ze swoimi rodzicami oraz młodszym rodzeństwem

na gospodarstwie rolnym, tym samym pozostając na ich utrzymaniu. Zdaniem powoda, dochodzone roszczenie zapłaty z tytułu zadośćuczynienia we wskazanym zakresie jest w pełni uzasadnione, albowiem doznał on około 20 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Odnośnie żądanego odszkodowania częściowego, wynika ono z poniesionych przez powoda wydatków, zgodnie z załączonymi dokumentami w postaci faktur, związanych z kosztami leczenia powoda, dojazdami, wykupowanymi lekami, płatną pomocą lekarską mu udzielaną, opieką dentystyczną związaną ze skutkami wypadku oraz utratą możliwości zarobkowych. Zważywszy, że odpowiedzialność, za skutki zdarzenia ponosi pozwany, albowiem w dniu przedmiotowego zdarzenia sprawca wypadku – J. P. posiadał ważną polisę OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwanym, powód zgłosił mu tę szkodę w dniu 12.08.2014 r., a pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w łącznej kwocie 38.782,71 zł (k. 149).

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości, o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwany nie kwestionując swojej odpowiedzialności co do zasady, argumentował za oddaleniem powództwa w całości podnosząc zarzut spełnienia świadczenia przez pozwanego, albowiem decyzją z dnia 21.11.2014 r. pozwany przyznał i wypłacił powodowi kwotę 35.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Jednakże o dokonanej wypłacie tej kwoty powód nie wspomniał w pozwie, wobec czego uzasadnione jest stwierdzenie, że dokonana wypłata powód pominał. W ocenie pozwanego, wypłacona kwota wyczerpuje roszczenie powoda w tym zakresie. Z ostrożności procesowej pozwany wskazał, iż roszczenie powoda o zapłatę żądanej kwoty zadośćuczynienia za krzywdę nie może być uznane za zasadne, albowiem zadośćuczynienie w wysokości przyznanej przez pozwanego, tj. kwota 35.000 zł, a wszystko w oparciu o przeprowadzone przez pozwanego postępowanie likwidacyjne, odpowiada zakresowi odczuwalnych przez powoda cierpień zarówno fizycznych, jak i psychicznych i innym wszystkim przesłankom decydującym o wysokości przyznawanego zadośćuczynienia. Zdaniem pozwanego, przyznanie na rzecz powoda łącznej kwoty zadośćuczynienia w wysokości aż 80.000 zł doprowadziłoby do znacznego wzbogacenia powoda, zatem kwota żądana przez powoda tytułem zadośćuczynienia jest rażąco zawyżona, przy uwzględnieniu już wypłaconej. Strona pozwana podniosła również, iż roszczenie powoda o zapłatę częściowego odszkodowania w kwocie 8.000 zł nie jest zasadne, albowiem pozwany, w toku postępowania likwidacyjnego, dokonał na rzecz powoda wypłaty następujących kwot: 1.768,78 zł tytułem refundacji wydatków poniesionych na zakup środków medycznych mających związek z wypadkiem udokumentowanych oryginalnymi dokumentami księgowości, 200 zł tytułem refundacji kosztów dojazdów do placówek medycznych, 17,50 zł tytułem refundacji kosztów opłaty parkingowej, 1.763,19 zł tytułem refundacji uszkodzonych rzeczy osobistych tj. telefon i laptop oraz 6,82 zł tytułem refundacji utraconego dochodu. W szczególności podniósł tu, iż wypłacone świadczenia stanowią refundację celowych i koniecznych kosztów wyczerpując je, a wszystko w rozumieniu art. 444 § 1 kc i art. 361 § 1 kc. Tymczasem powód nie wskazuje w pozwie w jakiej wysokości domaga się poszczególnych świadczeń odszkodowawczych ze wskazanych przez siebie tytułów, a brak wskazania jakich konkretnie kwot i kosztów domaga się powód uniemożliwia pozwanemu merytoryczne ustosunkowanie się do powództwa. Nadto, zdaniem pozwanego, przedstawione przez powoda dokumenty nie pozwalają na uwzględnienie żądania o zapłatę dodatkowego odszkodowania, albowiem powód nie wskazuje, w jakie miejsca, kiedy i na jaką odległość dojeżdżał, a przedstawia jedynie niczym nie powiązane rachunki za paliwo oraz przedstawia część dokumentów zrefundowanych już przez pozwanego, a nie wskazuje z czego wynika utracony zarobek i dlaczego konieczne, a zarazem uzasadnione było korzystanie z prywatnego leczenia. Wskazał tu, że z przedstawionego przez powoda świadectwa pracy wynika, iż umowa o pracę powoda zawarta została na okres próby i uległa samoistnemu rozwiązaniu wraz z upływem czasu na jaki została zawarta, tj. w dniu 30.04.2014 r. Dodatkowo wskazał, iż powodowi zostało przyznane przez pozwanego odszkodowanie w kwocie 6,82 zł tytułem refundacji utraconego dochodu, zgodnie z zaświadczeniem pracodawcy B&J. A. z dnia 10.06.2014 r. Uzyskany przez powoda dochód netto w lutym 2014 r., za pełen przepracowany miesiąc poprzedzający wypadek, wyniósł 1.284,32 zł. Wypłacone wynagrodzenie w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim w miesiącu marcu 2014 roku wyniosło łącznie kwotę 1.316,27 zł netto, zatem zdaniem pozwanego było wyższe niż wynagrodzenia za miesiąc poprzedzający. Natomiast wypłacone świadczenie w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim w miesiącu kwietniu 2014 roku, wyniosło łącznie kwotę 1.277,50 zł netto, zatem było niższe o kwotę 6,82 zł niż wynagrodzenie za miesiąc luty 2014 r., stąd pozwany wypłacił powodowi kwotę 6,82 zł tytułem utraconego dochodu za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim. Niezależnie też od powyższego strona pozwana zakwestionowała dochodzone roszczenie odsetkowe.

Sąd Rejonowy w Augustowie ustalił i zważył, co następuje:

Żądania powoda, wyłącznie jego stanowisko na ich uzasadnienie, a nie stanowisko pozwanego, w świetle obszernego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, prowadzić mogą do jednego ustalenia, że te żądania powoda są w pełni uzasadnione co do zasady i co do kwot. Podkreślić należy, że okoliczności przedmiotowego zdarzenia są bezsporne pomiędzy stronami. Bezsporne jest

również to, że strona pozwana co do zasady podzieliła roszczenie powoda. Spór w tej sprawie dotyczy jedynie wysokości roszczeń powoda, których się powód domaga, a które co do zasady sama strona pozwana uznała. Zatem, mając na uwadze te bezsporne okoliczności, iż w dniu 21.03.2014 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego 24-letni mężczyzna, prowadzący normalny tryb życia, pracujący jako zawodowy kierowca, doznał poważnych obrażeń ciała, w tym w postaci urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu, złamania żuchwy, wyrostka zębodołowego dolnego, złamanie trzonu obojczyka prawego, złamania paliczka paznokciowego palca V ręki prawej, złamania żebra IX i X po stronie prawej, stłuczenie wątroby, uszkodzenie przyczepu prostownika krótkiego palca IV ręki prawej, licznych rany skóry okolicy czołowej i wargi dolnej przechodzącej na okolicę zagłębienia bródkowego oraz urazu psychicznego (dowód: historie choroby: k. 202, 208, 211, 214, 218, 222, 274, 280-319, 324-326), Sąd prowadził jedynie szczególne postępowanie w kierunku ustalenia w świetle żądani z pozwu, jaka kwota jest adekwatna do krzywdy jakiej doznał powód w tym zdarzeniu oraz jaka kwota jest słuszna z tytułu częściowego odszkodowania należnego powodowi. Analizując okoliczności tej sprawy i dokonując oceny tych rozbieżnych stanowisk stron, Sąd posłużył się nie tylko dowodem w postaci jednolitych zeznań świadków przesłuchanych przed Sądem, a to siostry powoda – R. L. (rozprawa z dnia 01.03.2016 r. 00:31:06-00:45:46 k. 331-331 odwr.), matki powoda – E. L. (rozprawa z dnia 01.03.2016 r. 00:45:46-00:58:57 k. 331 odwr. – 332), ojca powoda – W. L. (rozprawa z dnia 01.03.2016 r. 00:58:57-01:07:39 k. 332) oraz R. J. (rozprawa z dnia 17.06.2016 r. 00:00:46-00:09:12 k. 409, 410), ale przede wszystkim korespondującymi z nimi opiniami biegłych sądowych. W tym miejscu należy podkreślić, iż wyjątkowo bogaty materiał dowodowy do oceny tych stanowisk, w zakresie żadanego zadośćuczynienia, dostarczają tutaj opinie aż sześciu biegłych sądowych z zakresu aż pięciu specjalności, a tj. opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii S. D. (k. 356-357, 386), opinia biegłych sądowych z zakresu psychiatrii i psychologii A. B. i H. O. (k. 416-424, 500), opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej i (...) (k. 461-470, 524-525, 54), opinia biegłego sądowego R. Z. z zakresu neurologii (k. 565-569) oraz opinia biegłej sądowej L. L. z zakresu chirurgii szczękowej (k. 607-611, 649-650). Wszystkie te opinie są ze sobą jak gdyby zbieżne, wydane przez osoby posiadające specjalistyczną i szeroką wiedzę, których strona pozwana niczym konkretnym nie podważyła, zatem Sąd Rejonowy uznał, że są one w pełni wiarygodnym, obiektywnym źródłem do czynienia ustaleń w zakresie żądań powoda. Ustaleń takich, że powód jako 24-letni młody mężczyzna, zdrowy i samodzielny, nie wymagający żadnej pomocy osób trzecich, pracujący jako zawodowy kierowca, a wszystko do dnia przedmiotowego zdarzenia, doznał w jego następstwie bardzo dotkliwej krzywdy na zdrowiu, w osobistym funkcjonowaniu, a również wszystkie te okoliczności, które powód podawał pokrywają się z opiniami biegłych dopuszczonych przez Sąd w toku postępowania sądowego. Co więcej zważywszy, że wszyscy biegli, którzy są fachowcami z różnych dziedzin zdrowia, wskazują, iż następstwem wszechstronnych obrażeń jakich powód doznał w związku z przedmiotowym zdarzeniem, jest znaczny trwały uszczerbek na zdrowiu powoda i określali go w granicach kilku a nawet kilkunastu procent, a wszystko to prowadzić może do jednoznacznego wniosku, że kwota 35.000 zł, którą bezspornie wypłaciła powodowi strona pozwana, nie może zostać uznana za sumę odpowiednią.

Dokonując takiej oceny tego, tak diametralnie rozbieżnego stanowiska pomiędzy stronami, a dotyczącego wysokości zadośćuczynienia należnego powodowi, Sąd miał na uwadze przede wszystkim przepisy kodeksu cywilnego, obowiązujące w zakresie zadośćuczynienia. Tymczasem zgodnie z treścią art. 445 § 1 kc, w wypadkach przewidzianych w art. 444 kc, co ma miejsce w przedmiotowej sprawie, Sąd może przyznać poszkodowanemu „odpowiednią sumę” tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Nie ma wątpliwości, że przepis art. 445 § 1 kc nie wskazuje kryteriów, którymi należy się kierować przy określaniu wysokości zadośćuczynienia, a uczyniło to orzecznictwo i judykatura, zaś z poglądów tych wynika jako kwestia zasadnicza, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i jest z natury rzeczy niewymierne, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Z drugiej strony wysokość ta niewątpliwie nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być odpowiednia, tzn. utrzymana w odpowiednich granicach i wszystkie te okoliczności muszą być analizowane indywidualnie i w każdej sprawie i w związku z osobą poszkodowanego w każdej sprawie. Nie może tu być mowy o przyjęciu sztamowym. Kalkulacja sumy odpowiedniej w znaczeniu przypisanym temu przez art. 445 § 1 kc zakłada uwzględnienie takich okoliczności sprawy jak rodzaj i rozmiar doznanych obrażeń, długotrwałość procesu leczenia i rehabilitacji, nasilenie dolegliwości bólowych, konieczność korzystania z pomocy osób trzecich, następstw zdarzenia w sferze fizycznej i psychicznej poszkodowanego i ich wpływu na dotychczasowe życie poszkodowanego. Sąd Rejonowy orzekający w tej sprawie miał to wszystko na uwadze, a w doniesieniu do powoda uwzględnił też jego młody wiek, bez jakiegokolwiek swojego zawinienia utratę możliwości wykonywania dotychczasowej pracy zarobkowej na skutek tego zdarzenia. Wszystko to razem wzięte, przy równoczesnym uwzględnieniu całości dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach tej sprawy oraz materiału zebranego w sprawie karnej (...), prowadzi do wniosku, że żądanie powoda z tytułu zadośćuczynienia jest w pełni zasadne, a kwotą adekwatną do tych cierpień fizycznych i psychicznych będzie kwota dochodzona pozwem. Tylko ta kwota może bowiem być uznana

jako odpowiednią za krzywdę doznaną przez powoda. Tylko taka kwota może wyłącznie spełniać funkcję kompensacyjną i może być uznana wyłącznie za „odpowiednią sumę”, utrzymaną w rozsądnych granicach. Wszystko to razem wzięte prowadzi do wniosku, że powództwo o zadośćuczynienie znajduje więc uzasadnienie w treści przepisu art. 445 § 1 kc w zakresie kwoty 45.000 zł.

Sąd Rejonowy uznał też w pełni zasadność żądania powoda w zakresie odsetek. Wszak wyrok zasądający zadośćuczynienie ma charakter orzeczenia deklaratoryjnego, a nie ma charakteru orzeczenia kształtującego treść stosunku prawnego. A w tych warunkach i jako, że odsetki stanowią formę odszkodowania za sam fakt opóźnienia z zapłatą długu, czyli są należne bez względu na to jakie zamiary w odniesieniu do oczekiwanego świadczenia miał wierzyciel, nie można było uznać inaczej. W innym bowiem wypadku pozwany nie ponosiłby z tego tytułu żadnych negatywnych konsekwencji, a wręcz przeciwnie mógłby uzyskać korzyść i pozostawałoby to w sprzeczności z art. 481 § 1 kc. Stąd uwzględnienie i żądania odsetkowego.

Przechodząc natomiast do kwestii żądania powoda co do kwoty 8.000 zł tytułem częściowego odszkodowania wraz z roszczeniem odsetkowym, ponad już bezspornie wypłaconą kwotę należy podkreślić, iż analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz opinie biegłej sądowej z zakresu chirurgii szczękowej, która wprawdzie nie wypowiedziała się jednoznacznie w kwestii wysokości wykazanej fakturą kwoty 5.700 zł z tytułu usług stomatologicznych, a to jednoznacznie też jej nie zakwestionowała, a przez to mając na uwadze, że biegła sądowa posiadająca specjalistyczną wiedzę w dziedzinie stomatologii tego jednak nie wykluczyła, wskazując jedynie na brak wyszczególnionych na fakturze konkretnie wykonanych czynności i wysokość ich opłat, to Sąd orzekający w tej sprawie uznał, iż jest to dowód na to, że w całości należy dać wiary twierdzeniom strony powodowej, w zakresie tego wydatku. Tym niemniej, przy tak licznych obrażeniach niemożliwym jest aby powód wskazywał szczegółowo wszystkie dokonane czynności oraz opisywał każdą poniesioną opłatę, czy to z tytułu zakupionych leków czy z tytułu usług dentystycznych, a doświadczenie życiowe podpowiada, iż kwestie stomatologiczne są szczególnie bardzo ważne dla prawidłowego funkcjonowania każdego człowieka, a zwłaszcza tak młodego jak powód. Leczenie stomatologiczne powoda zostało wykazane fakturami, bo to przecież nie tylko te 5.7000 zł ale i koszty wydatkowane na dojazdy we wsi, zatem żądanie częściowego odszkodowania przez powoda jest w pełni zasadne.

Zważywszy, że wszystkie żądania strony powodowej zostały uwzględnione, stąd o kosztach orzeczono z mocy art. 98 § 1 kpc, ponieważ pozwany przegrał sprawę, zatem obowiązany jest zwrócić powodowi koszty procesu, na które składają się: uiszczona przez powoda opłata sądowa w kwocie 1.000 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz koszty, które powód wyłożył na opinie biegłych sądowych w kwocie 1.448,48 zł. Stąd orzeczono, jak w punkcie III wyroku.

Natomiast, w punkcie IV wyroku postanowiono w oparciu o przepis art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak w wyroku z dnia 19 września 2017 r.

***** poczaatektekstu

[Przewodniczący 00:00:00.003] Uzasadnienie. Powód K. L. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanemu Towarzystwu (...) SA w W. domagał się zasądzenia kwoty 45000 złotych, tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty. Domagał się również zasądzenia od pozwanego kwoty 8000 złotych tytułem częściowego odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi [? 00:00:35.701] od dnia 13 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty. Wnosił również o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu żądania podnosił, iż w dniu 21 marca 2014 roku uczestniczył w wypadku drogowym, w wyniku czego został osobą poszkodowaną. Sprawcą wypadku był J. P. [? 00:01:04.250], który nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu, ponadto - jak ustalono później - sprawca wypadku był w chwili wypadku nietrzeźwy. Z miejsca zdarzenia został przewieziony do szpitala w O., a później na Oddział (...) Ogólnej tamtejszego Szpitala [ns 00:01:25.132] stwierdzono u niego złamanie żuchwy, złamanie trzonu obojczyka, uszkodzenie ścięgien prostowników ręki prawej, zwichnięcie paliczka ręki prawej, stłuczenie głowy, stłuczenia wątroby oraz liczne rany cięte twarzy i [ns 00:01:40.212] wargi dolnej. Pomimo odbytego leczenia pozostaje w dalszym ciągu pod opieką specjalistyczną w Poradni (...) Szczękowo-Twarzowej oraz Poradni Urazowo-Ortopedycznej. Przechodził i przechodzi w dalszym ciągu długotrwałe leczenie oraz leczenie stomatologiczne. Leczenie te wiąże się z dużymi kosztami, leczenie, jak również wydatkami towarzyszącymi, co jest związane z zakupem leków, dojazdu i tak dalej. Oprócz urazów zewnętrznych i wewnętrznych spowodowanych wypadkiem

doznał również wielu cierpień psychicznych, przeżył ogromny stres spowodowany wypadkiem, przebywaniem w szpitalu, leczeniem powypadkowym i rehabilitacją. W dacie złożenia pozwu korzystał w dalszym ciągu z opieki specjalistycznej psychiatrycznej. Pogorszeniu uległa również jego sytuacja finansowa, ponieważ został zwolniony z pracy i tym samym pozbawiony został środków utrzymania. Z uwagi na długotrwały proces rehabilitacji [ns 00:02:49.997] powrotu do pełnej sprawności pozwalający mu na wykonywanie zawodu kierowcy. Pozostaje na utrzymaniu rodziców. W wyniku wypadku stwierdzono u niego 20-procentowy trwały uszczerbek na zdrowiu. Z uwagi na fakt, iż sprawcą wypadku był J. P. [? 00:03:15.684], który posiadał polisę ubezpieczeniową OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwanym z roszczeniem wystąpił przeciwko ubezpieczycielowi pozwanemu w sprawie Towarzystwu (...) SA w W.. Podnosił również istotę postępowania likwidacyjnego przed wystąpieniem z niniejszym pozwem pozwany wypłacił odszkodowanie w łącznej kwocie trzydziestu ośmiu tysięcy siedemset [ns 00:03:47.776] groszy. Odszkodowanie... Na tą kwotę składa się: odszkodowanie i zadośćuczynienie. Pozwany wnosił o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Z treści uzasadnienia wynika, iż strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności co do zasady, ale przyczyną oddalenia powództwa winien być fakt spełnienia już świadczenia wobec tu powoda, albowiem decyzją z dnia 21 listopada 2014 roku przyznano i wypłacono powodowi kwotę 35000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zdaniem tej strony kwota 35000 złotych z tytułu zadośćuczynienia odpowiada zakresowi odczuwalnych przez niego cierpień zarówno fizycznych, jak i psychicznych. Odpowiada również wszystkim innym przesłankom decydującym o wysokości przyznawanego zadośćuczynienia. Zdaniem pozwanego przyznanie na rzecz powoda dochodzonej przez niego kwoty oznaczałoby, że zadośćuczynienie [ns 00:05:07.581] z tego tytułu wyniosłaby kwota 80000 złotych, co doprowadziłoby do znacznego wzbogacenia powoda, zatem kwota żądana jest rażąco zawyżona. Podnosił on również, że kwota z tytułu odszkodowania, to jest kwota 8000 [? 00:05:29.406] złotych nie zasługuje na uwzględnienie z tego powodu, iż odszkodowanie częściowo zostało już powodowi wypłacone, a dalej idącego żądania powód nie udowodnił. Sąd Rejonowy w Augustowie wyrokiem z dnia 19 września 2017 roku powództwo w całości uwzględnił w ten sposób, iż w punkcie pierwszym - zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) SA w W. na rzecz powoda K. L. kwotę 45000 złotych tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 13 sierpnia 2014 roku i do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, w punkcie drugim - zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) SA w W. na rzecz powoda K. L. kwotę 8000 złotych tytułem częściowego odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 13 sierpnia 2014 roku i do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, w punkcie trzecim - zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) SA w W. na rzecz powoda K. L. kwotę 6065 złotych 48 groszy tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3617 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w punkcie czwartym - nakazał pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) SA w W. na rzecz Skarbu Państwa - Kasa Sądu Rejonowego w Augustowie kwotę 1650 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej, od której powód był zwolniony oraz kwotę 2033 złote i 82 groszy tytułem brakujących wydatków [? 00:07:30.101] na opinię biegłych. Apelację od wyroku złożyła strona pozwana, wskazując jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 28000 złotych, zaskarżyła wyrok w punkcie pierwszym w zakresie zasądzającym od pozwanego na rzecz powoda K. L. kwotę ponad 25000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 sierpnia 2014 roku i do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty. W punkcie drugim w całości. W punkcie trzecim w całości. W punkcie czwartym w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła naruszenie prawa materialnego i procesowego. W punkcie pierwszym naruszenie artykułu 445 paragraf 1 kodeksu cywilnego poprzez przyznanie na rzecz powoda rażąco zawyżonej kwoty zadośćuczynienia w łącznej wysokości 80000 złotych, wykraczającej zdecydowanie ponad kwotę odpowiednią w okolicznościach tej sprawy, a w szczególności dlatego, że [? 00:08:46.148] kwota zadośćuczynienia zasądzonej wysokości z uwzględnieniem kwoty wypłaconej w wyniku postępowania likwidacyjnego doprowadzi nie tyle do złagodzenia odczuwanej przez powoda krzywdy, co do jego znaczącego wzbogacenia. Uszczerbek na zdrowiu powoda w znacznym zakresie ma charakter długotrwały, a więc rokujący pewną poprawę, a łącznie wynosi 21 procent, przy czym nie obrazuje on realnego wpływu na uraz... tych urazów na obecny stan kliniczny powoda, jego funkcjonowanie. Następstwa od zdarzenia realnie nie ograniczają powodowi codziennego funkcjonowania dolegliwości o niewielkim natężeniu, pojawiają się okresowo, urazy chirurgiczne wygoiły się, już po kilku tygodniach leczenie zakończyło się i nie było skomplikowane, powód powrócił do prowadzenia samochodu i twierdzi, że gotów jest wrócić do pracy. Powód jest osobą sprawną i samodzielną. Zarzuciła również naruszenie artykułu 444 paragraf 1 kodeksu cywilnego poprzez niezasadne uwzględnienie roszczenia odszkodowawczego powoda, w sytuacji gdy w istocie nie ustalono nawet jakie konkretnie koszty objęte były tym roszczeniem, a nadto nie udowodnione ich celowości, konieczności [ns 00:09:52.379] adekwatnego związku przyczynowego ze zdarzeniem. Zarzucano również naruszenie artykułu 212 [? 00:10:00.095] kodeksu postępowania cywilnego w związku z artykułem 299 kodeksu postępowania cywilnego poprzez oparcie rozstrzygnięcia w wielu aspektach na "braniu wiary" twierdzeniom strony powodowej, podczas gdy dowód z przesłuchania stron

nie został w sprawie przeprowadzony, a wyjaśnienia i twierdzenia powoda nie mają i nie mogą mieć waloru dowodowego. Apelacja zarzuca również naruszenie artykułu 233 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego poprzez uwzględnienie przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie jedynie wniosków korzystnych dla jednej strony procesu, mianowicie powoda, niezasadne ustalenie, że powód utracił możliwość wykonywania zawodu kierowcy, podczas gdy okoliczność ta nie wynika z żadnego miarodajnego dowodu, dokonanie dowolnej oceny dowodów w postaci opinii biegłej sądowej z zakresu chirurgii szczękowo-twarzowej i wyprowadzenia z niej nieprawidłowego wniosku. Zarzucała również apelacja naruszenie artykułu 328 paragraf 2 kodeksu postępowania cywilnego poprzez sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób [ns 00:11:03.546] uniemożliwiający postawienie skutecznych zarzutów. W oparciu o tak przedstawione zarzuty strona pozwana wnosila o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części, to jest w punkcie pierwszym poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 25000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 sierpnia 2014 roku i do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku i do dnia zapłaty. W punkcie drugim poprzez oddalenie powództwa, odszkodowanie. W punkcie trzecim poprzez proporcjonalne rozliczenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego stosownie do wyniku sporu przy zastosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik procesu. W punkcie czwartym poprzez proporcjonalne rozliczenie kosztów procesu stosownie do wyniku sporu przy zastosowaniu zasady i odpowiedzialności za wynik procesu. W apelacji wnoszono... strona pozwana wnosila również o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Tak przedstawione zarzuty w apelacji są uzasadnione. Strona powodowa nie złożyła odpowiedzi na apelację w formie pisemnej, nie stawiała się również na rozprawę i nie przedstawiła swojego stanowiska. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Zdaniem Sądu Okręgowego apelacja jest bezzasadna. Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe, niesprzeczne z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym ustalenia faktyczne, a na ich podstawie wyprowadził trafne wnioski. Sąd Okręgowy podziela i uznaje za własne ustalenia faktyczne i wnioski Sądu I instancji. Zastrzeżeń Sądu Okręgowego nie budzi również zastosowanie przez Sąd Rejonowy przepisów prawa materialnego czy też przepisów prawa procesowego. Stwierdzić należy, iż główny zarzut apelacji dotyczy faktu dopuszczenia się przez Sąd orzekający przez Sąd I instancji nieprawidłowej oceny dowodów, a mianowicie że ocena ta miała charakter dowolny i błąd ten leży u podstawy wydania nieprawidłowego orzeczenia. Nieprawidłowego w sensie naruszenia prawa materialnego. Zdaniem Sądu Okręgowego nie mamy do czynienia tutaj z tak postawionym zarzutem. Przypomnieć należy, że artykuł 233 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego stanowi, iż Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, Sąd oceni na tej samej podstawie, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianą przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu Sądu. Godzi się przypomnieć, iż Sąd ma prawo orzekać zgodnie ze swoim przekonaniem i z poszanowaniem zasady normy i swobodnej oceny dowodów. Cóż to znaczy? Oznacza to, iż normy swobodnej oceny dowodów wyznaczone są wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia, według których Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Zasada swobodnej oceny dowodów ujęta jest w ramie proceduralnej, to znaczy musi odpowiadać pewnym warunkom określonym przez prawo procesowe. Oznacza to po pierwsze, że Sąd może poprzeć swe przekonanie jedynie na dowodach prawidłowo przeprowadzonych, z zachowaniem wymagań dotyczących źródeł dowodzenia oraz zasady bezpośredniości. Po drugie - ocena dowodów musi być dokonana na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. Sąd musi ocenić wszystkie przeprowadzone dowody oraz uwzględnić wszelkie towarzyszące im okoliczności, na przykład zachowanie świadka, autentyczność dokumentów, źródło informacji, które mogą mieć znaczenie dla oceny mocy i wiarygodności tych dowodów. Po trzecie - Sąd zobowiązany jest przeprowadzić selekcję dowodów, to jest dokonać wyboru tych, na których się oparł, i ewentualnie odrzucić inne, którym odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Wiąże się to z obowiązkiem należytego uzasadnienia orzeczenia. Kontrola apelacyjna w sprawie niniejszej pozwala na przyjęcie stwierdzenia, iż ocena dowodów, które Sąd dokonał, a co wykazał obszernie w uzasadnieniu, ma charakter swobodny, nie mamy tutaj do czynienia z zarzutem stawianym w apelacji, że ta ocena miała charakter dowolny. Godzi się tutaj na tą okoliczność zauważyć, iż czyniąc zarzut Sądowi, że [? 00:16:04.067] dokonał dowolnej oceny dowodów, należy wymagać z tej strony wykazanie faktów, świadczących w takim właśnie charakterze dokonanej przez Sąd oceny dowodów. Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy dokonał oceny z szacunkiem dla normy swobodnej oceny dowodów, swoje stanowisko w sposób wszechstronny uzasadnił w obszernym uzasadnieniu. Sąd Okręgowy, co skonstatowano już wyżej, w całości podziela uwagi, ustalenia i czynności Sądu przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Nie mamy więc tutaj do czynienia z sytuacją opisaną w apelacji, że ocena dokonana przez Sąd Rejonowy miała charakter dowolny, a tylko w tej ostatniej sytuacji można byłoby mówić o ewentualnie błędnym orzeczeniu o błędnie i niewłaściwie zastosowanej podstawie prawnej, o naruszeniu prawa materialnego. Z takim zjawiskiem tutaj w tym kontekście nie mamy tutaj do czynienia. Powtórzyć należy, iż ocena dokonana przez Sąd Okręgowy pozwala na stwierdzenie, że orzeczenie Sądu Rejonowego jest orzeczeniem prawidłowym, a żaden zarzut apelacyjny

nie znajduje odzwierciedlenia w aktach sprawy. Dotyczy to nie tylko roszczenia w części dotyczącej zadośćuczynienia, ale również jeżeli chodzi o odszkodowanie. Tutaj Sąd Rejonowy na stronie 9 swojego uzasadnienia przedstawił rozumowanie i ustalenie, które doprowadziły do przyjęcia odpowiedzialności pozwanego również w tej części. Z uwagami [? 00:17:54.327] Sądu, ustaleniami należy tutaj się w tej części również zgodzić. Z tych wszystkich względów zdaniem Sądu Okręgowego orzeczenie Sądu Rejonowego jest orzeczeniem prawidłowym, a zarzuty apelacyjne są zarzutami chybionymi [? 00:18:09.885], nie zasługiwały na uwzględnienie, stąd też Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 386 kodeksu postępowania cywilnego orzekł jak...

[K. części 00:18:20.134]